

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre 10.— K Fél évre 5.— Negyed évre 2-50 "</p> <p>Egyes számú ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.</p> <p>Nyitlert sora 1 korona.</p>
--	--	---	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Galeottók a szegyenoszlopon.

Alsólendva, június hó 3.

J. J., közbecsülésben álló muraszombati kereskedő a múlt évben mint népfelkelő vonnt be katonai szolgálatra. Nagy gondot hagyott odahaza, mert hitvese néhány évvel ezelőtt elhunyt és gondozó nélküli maradt nemcsak az fűzet, de az apró gyerekek is. Ezek jövője feletti töprengés annyira erőt vett a szegény emberen, hogy idegbajt kapott, melynek következtében, mint katonai szolgálatra vétképpen alkalmatlant és rokkantat, legutóbb elbocsátották. A lelki egyensúlyukat veszített szerencsétlenek szomorúságával élte azóta napjait, amelynek gyötrelmeit még fokozták az állandó névtelen feljelentések. Legutóbb is névtelen feljelentés érkezett eliene a muraszombati hatósághoz, ahová megidéztek. Amikor J. az idézésről értesült, teljes erővel kitört rajta az üldözési mánia. Veszedelmes állapotát szerencsére idejekorán észrevették és gyógyintézetbe szállították. J. J. tragikus sorsa és árván maradt gyermekei iránt Muraszombatban általános a részvétel.

Az alattomoság nem magyar bűn. Idegen hatások ugyan ezt a csunya vonást is belerajzolták némely magyar karakterbe, de a fajnak semmi köze hozzá. A magyar ember utálja az orvságokat. Ha támad: nyíltan támad, ha vádol: nyíltan vádol. Nem is lehet ez másképpen olyan fajtánál, amelynek legöröklöttebb virtusa a katonatempó. A modern fejlődés ezt a tempót csak transzponálta, de egészen nem kapcsolta ki a magyar jellem vezető motívumaiból. Igazi magyar embernek ennél fogva ma sem kenyere a rágalmazás.

És mégis ritkán rágalmaztak annyit minálunk, mint éppen most, holott jellemünk domináló vonásául megint a katonatempó tört ki a magyar természetből és ez a nyíltságot, a szabad szembeszállást keresi, nem a kujtorgó öálkodást.

Háborus tünet a magyar karakternek ez a fájdalmas és megszegényítő ellentmondása és a katonai hatóság vette észre legelsőnek a csunya megtévelyedést. A rágalom görbe utjai mind a katonai hatóságok felé tekergöztek. Ilyen rettenő becsület-orvság nem volt még ebben az országban. Kocsirakományszámra küldözgették a rágalmazó és bevádoló leveleket a katonai hatóságoknak és ha csak a fele is igaz volna abból, amit azokban igaznak esküdtek, akkor itt széles ez országban minden második ember katonaszökevény, katonaszabadító, hadseregcsaló, vesztegető, árdrágító, áru-főlhalmozó és hamisító volna.

A rágalmazók eleinte névtelenül dolgoztak. Természetes, hogy a katonai fel-fogás nem tudott megbarátkozni ezzel az orvtámadó rendszerrel és a brutális tolokodásnak azzal vetett véget, hogy intézkedése-re a névtelen följelentéseket a katonai parancsnokságok eldobták. A nagy Galeot-

tót azonban nem zavarta meg ez a bölcs intézkedés. Névtelen levelek helyett névvel aláírottakat küldött, de a parancsnokságok hamar rájöttek a turpisságra. Az aláírások hamisítottak voltak. Ezek a levelek aztán szintén abban az elbánásban részesültek, mint a névtelenek, de csak a vádaskodás tekintetében. Ezt nem vette figyelembe a katonai hatóság, ellenben igen sok esetben nem röstelte a fáradságot és a hamis név alatt vádaskodót kikutatta és a büntető bíróság kezére adta.

A szenvedélyes vádaskodók ilyenformán más formát kerestek a szenvedélyük megnyilatkozására. A névtelenséggel felsültek, a névtelenséggel szintén, minthogy azonban arról, hogy gyanútalan embertársaikat molesztálhassák, lemondani nem akartak, a nyílt és álortatlan kártevással próbálkoztak.

Lehet, hogy nem is mindenki fekete-májú ezek között. Lehet, hogy vannak közöttük olyanok, akik az árulkodásukat jogosnak vélik. Az is lehetséges, hogy nem mindenkit a rosszakarat unszolta a vádolásra, akadhat olyan is közöttük, akit a rosszul értelmezett hazafiság tévesztett meg, talán az öntudatlan irigység is, hogy lám, az a másik mért nincs a harctéren, mikor az ő fia ott vérzik, vagy az a másik mért gazdagszik, mikor ő most se vergődhetik zöld agra. Egészen bizonyos, hogy nem minden ilyen esetben a rosszhiszeműség a mozgató erő, néha ennél kevésbé nemtelen ösztön állítja a gyöngéltelűteteket és a külső látszatok után indulókat az áligazság szolgálatába.

Akárhogy áll azonban ez a dolog, bizonyos, hogy a rágalomnak e hadjárata alatt sok ezren szenvedtek ártatlanul, sok becsületes embert hurcoltak meg ok nélkül, sok tisztességes vagyont bélyegeztek meg és sok tisztességes iparkodást.

Nem csoda, hogy a katonai hatóság, amelynek leginkább volt alkalma megismerni a magyar karaktert a háboru alatt, megsokallotta ezt a tömeges és ok nélkül való becsületrontást és a névtelen levél-írásra vonatkozó első bölcs intézkedését megtette egy másodikkal, amely éppen olyan bölcs és éppen olyan humánus, mint amaz volt. A hadsereg főparancsnoksága ugyanis elrendelte, hogy az igazságtalanul árulkodókat a katonai parancsnokságok, ha csak lehetséges, nyomozzák ki és ne csak szigoruan büntessék őket, hanem intézkedniük kell arról is, hogy a községeikben kipellengéreztesenek.

A szegyenoszloptól talán mégis fázna majd a Galeottók. És talán hamarosan meg fog szünni az a szegyenletes járvány, amely idegen bünnel metélyezte meg a magyar karaktert.

Egyről-másról.

A legszebb siker.

Az eddig egybegyűlt számadatokból hozzávetőleg meg lehet állapítani, hogy a negyedik hadikölcsön jegyzéseinek eredménye kielégíti a várakozásokat. A harmadik hadikölcsön két milliárd sikerét ugyan nem éri el, de a jegyzések összege viszont jelentősen nagyobb, mint egyenként az első és második kölcsön eredménye volt.

Örömmel vegyes büszkeséggel szögeztük le mult számunkban azt az örvedetes tény, hogy Alsólendván a negyedik hadikölcsönre mintegy százezer koronával többet jegyeztek, mint a harmadikra s a két pénzintézetünknel jegyzet hadikölcsön ezuttal meghaladja az egymilliókétszáz-ezer koronát.

Az eredménnyel tehát fényesen meglehetünk elégedve, vidékünkön a negyedik erőpróba is pompásan sikerült. Népünk áldozatkészsége kiapadhatatlan, hazafiasága — mondhatjuk — csodát művelt. Ez a tudat nagyban növelheti nemzeti önrzetünket s mindenkor büszkén vallhatjuk, hogy a nagy erőmérésnek idején mi, itthoniak is megtettük kötelességünket. Az igazat megvallván, a jegyzési idő kezdete előtt magunk sem hittük volna, hogy nálunk negyedszer is sikerüljön a falusi ládafiákat ily imponáló eredménnyel megnyitani. És ime, most ragyogóan kiviláglott, hogy amit alig sejtettünk, mire képes e nemzetiséglakta vidék anyagi próbatétele! Elannyira, hogy csak kissé jobbmodu polgártársaink szájából is halljuk a büszke, önrzetes mondat:

— Ha netán ugy fordulna, hogy még egyszer kérne a haza, adnánk mi neki ötödik, akár hatodik hadikölcsönt is! Mert telik miből, mert jó helyre adjuk és mert tudjuk, hogy ezzel közelebb hozzuk fiaink hazatérésének, a munkás békeidőnek napját.

S így beszélnek ma mindenütt az országban. Abban tehát ne reménykedjenek ellenségeink, hogy minket gazdaságilag összeroppantanak, anyagi-gilag kiéheztetnek. Ilyen hetvenkedő, hiu számitást egyszerűen keresztülhuztak a hadikölcsönök fényes eredményei, melyek közt imponálóan nagy-szerű példát mutat a hazafias áldozatkészsége Alsólendva és vidéke népe.

Tisztelet és dicsőség mindazoknak, akik ehhez a sikerhez pénzüikkel, idejükkel, munkájukkal, lelkesítő és jópéldát adó buzdításukkal és agítáásaikkal hozzájárultak!

Hiányos a névsor.

Két héttel ezelőtt közölte lapunk a Vöröskeresztes kitüntetések névsorát.

Nagy örömet keltett a hír mindenfelé, hisz méltó érdemek vannak véle megjutalmazva. Sok-sok hónapokon át tartó fáradság és önkéntesen vállalt nehéz munka, meg feláldozás az, amit a háboru óta lankadatlan buzgalommal tanusítottak. Tudjuk ezt mindnyájan, kik itt helyben la-

kunk és magunk előtt láttuk elvonulni nap-nap után a kórházakba siető sereget: hölgyeket, orvosokat s a többi fáradozót... Ámde éppen azért, mert mindenkit láttunk, veljünk úgy, hogy hiányos a névsor. Még vannak nevek, amelyeknek nem olvastunk s amely neveknek viselőit éppen olyan örömmel látnók a kitüntetettek névsorában, mint emezeket. Még vannak nevek, melyeknek hiányát határozottan észrevette mindenki és mindenki úgy érezte, hogy ezeknek a neveknek szintén ott kellene lenniök a többiek között, hogy teljes legyen a multkori névsor.

Hiszen vannak még személyek, akik sokat és önfeláldozással tettek, akik az alsólendvai kórház tizennyolc hónapos fennállása alatt kitartással és lankadatlan szorgalommal, minden tudásukat és igyekezetüket latba vetve dolgoztak a beteg katonák jólétéért. Hiszen jól tudja ezt nálunk minden ember, mert elég kis hely vagyunk ahhoz, hogy minden akarata nélkül is megfigyelhettük őket.

Hát ezeket a neveket szeretnénk még látni a kitüntetettek sorában!

És reméljük is mindnyájan, hogy azok a személyek, akiknek a neve csak *tevédésből* maradhatott ki a listából, nemcsakára szintén szerepelni fognak a kitüntetettek között s ezzel elegendő lesz tve az igazságnak. Mert az igazság az, hogy vagy mindenki részesüljön kitüntetésben, aki sokat tett, vagy senki.

Jól tudjuk, hogy amit hölgyeink tettek, azt önzetlenségéből tették. Azért nem várnak jutalmat. De mi azon a véleményen vagyunk, hogy akik ezekben a nagy időkben a Haza jóvoltáért másoknál többet harcolnak vagy fáradsnak, mind megérdemlik, hogy a többi ember közül ki legyenek tüntetve!

Meddig tart a háború?

— Mi a bakák véleménye a fronton. —

Sajátságos jelenség, hogy a fronton kevesebbet beszélnek a háborúról, a háboru végeről, mint idehaza, vagy akár a hadtájonlaton. A katonák, akik benn állnak a harcárokban s akik a háborunak nemcsak izgalma, de borzalma is a maga egészében szenvedik el, más lelki

életet, más gondolatvilágban élnek, mint az, aki a front mögött van. Élesebb ez a különbség, mint a modern társadalmi osztályok szétválasztódása. Két idegen világ került itt egymás mellé. Akiket a sors hátra sodort — még a sebesültek is, — tele vannak hírekkel, információval, reménnyel, sejtéssel... míg a fronton nincs „jól informált” ember, ott mindenki tudja, hogy a másik ép oly tájékozatlan, mint ő maga, hogy valamennyien csak egymásba fonódó alkotórészei egy szerves gépóriának, amelynek kormányát úgy sem ők irányítják. Ezeknél a háboru már mesterség, amelynek csak a részletei érdekesek, de a nagy koncepció megítélése époly távol esik tőlük, mint ahogy a biztosítási hivatalnok nem törődik a halálzársi arányzamban rejülő természeti erők törvényszerűségével.

Annál jobban érdekelt tehát a kérdés, hogy mint vélekednek a rajvonalak lakói a világ-háborúról.

Mikor lesz béke? — ez a kérdés, amely talán legtöbbször hangzik el most Európa valamennyi országában, természetesen felmerül a fronton is. De egymással sohasem beszélnek erről komolyan a bakák, csak tréfálózának s ha azt kérdi valaki, hogy meddig tart a háború? — a 20-as honvédektől körülbelül ilyen választ kap:

- Az utolsó nap vége lesz!
- Hogy mikor lesz vége? Nahát lesz vége?
- Hisz a mi menetszázadunk csak most kezd, miért lenne még vége!
- Agyonhajszolták ezt a háborut. Szép csendesen, nyugodtan hét évig is eltarthatott volna, de így már nem tart soká.
- Kár volna már abbahagyni, amikor már olyan jól beletanultunk!
- Ha rám bízták volna, már vége lenne.
- Ha meg a 48-as bakákat kérdezi meg valaki, hogy mikor lesz béke, így felelek:
- Majd ha az egész világot legyőztük!
- Amíg élő ember lesz a földön, már addig csak veredünk.
- Kinek kell béke?
- Előbb még Rómába kell érünk!
- A háboru végelgyengülésben fog kimulni.
- Majd ha az oroszot megegyezzer megvertük.
- Minek addig a békéről beszélni, amíg senleges országok vannak?!

Vagy az egerszegi 6-os huszárokat kell meghallgatni, ők is pontosan tudják, hogy „meddig tart a háboru?”

— A harcateren régóta nem történik semmi, ez már csak átmenet a békéhez.

— Még nem esett el mindenki!

— Mindig tart, amit oly jól berendezkedünk rá, hogy újból megtanulunk villával enni.

— Bár már látnám a végét!

— Miért ne tartson soká? Hisz a férjeknek a háboru jelenti a békét és a béke a háborut.

... És ezer tréfás, gunyos, humoros, cinikus megjegyzés. Tudom, hogy egyet sem sugal a megjegyződés, hisz a lelki hazavágyik s minden gondolatuk hazaszáll. De azért mégis jellemzők az ilyen mondások, mert az egyesek érzését árulják el: a magyar katona érzését, aki előtt a háboru olyan kellemetlenség, amelyről komolyan még csak beszélni sem érdemes...

A Styr partján.

1916. május 20.

Azt írják a lapok, hogy háboru van. Még mindig patazik a könny, szép piros férfi-vértől izmamiós a mező. Volt... hol volt... hol nem volt...

Nálunk, a Styr partján csendes minden. Öreg népfelkelők állnak innen, debreceni hármás magyarok. Odaát nagycsizmák, szálas, övig szákkal cserkeszek őrzik a sok bajjal, ravaszággal épített árkot. Nem beszélünk velük, nem is pörlekedünk. A háboru szegénye: a bakaság itt is, ott is csendes, békés. Szántunk, vetünk, építünk. S csak unalomból, a lássék kedviért mordul néha egy-egy áru innét is, a túlról is. Itt már a 20-ik század modern háborúját vívják. A vonal, a szögesdrótk erzével át-meg átszőtt szörnyeteg, kész; férfakkal, magyar fiakkal megrakva erősebb az acélfalnál. Előtte a Styr mocsara, ruca-falkák, nagykomolyan lépegető gólyamadarak, a szigeteken ravaszkodó rókkák falkája. Mögötte az élet, az otthon idelopott tűndéri mása. Itt is hullámzik a smaragd vetés, itt is kijár a földre az aggódó gazda, hogy: Uristen, adsz-e még esőt, vagy elzáród-e már haragod csatornáit? ... Ostor paitan, szánt, lonban lépked a Csákö, a Szilaj... A keriben buvik az uborka, a saláta zöld, harmatos, majd olyan, mint otthon.

A liniában csillog a feltűzött szurony, megötte a szántó-vető zöldmunderős baká nótás kedve versenyre kél a szárnyaló pacsitával.

Francia katona szabadságon Párisban.

Inta: VLAY IMRE.

Egy Párisban megjelenő kis napilap hasábjain, Gustav Hellström svéd író tollából, találtam az alábbi kis dolgot:

A vitéz, kiről beszélni fogok, azon vidék egyik kis városkájából való volt, melyet a német sereg már a háboru második hónapján elfoglalt. Most Párisban töltötte a hosszú frontszolgálatát járó szabadságát. De miből élt a vadidegen francia Párisban?

A nagy háboru új, rendkívüli szokásokat honosított meg. Általános szokás most Párisban, sőt Franciaország meg nem szállott területein, hogy a gazdag és néha idős nők „hadifiu“-kat adoptálnak. Hősünek is egy gazdag, de eléggé idős hölgynek volt a fogadott — a háboru tartamára fogadott — fia: hadifia. És ezek a hadimamák nagyon komolyan veszik a dolgot. El-látják a francia harcos gummiköppennyel, meleg ruhával, cigarettával, szóval mindennel, ami egy svarminiában fekvő harcosnak kedves. Sőt leveleznek a katonákkal és jobb ügyhöz méltó igyekezettel buzdítják őket, hogy csak győzzék le a barbár Germanie-t. Aztán ha ez utóbbi igyekvés nem egészen sikerül, az már nem a hadi-mamák hibája.

Egy szép napon a hadi-mama kapott egy szép levelet a hadi-fiutól, melyben bejelenté, hogy három nap mulva megérkezik Párisba, mikor is majd bátorságot fog magának venni, hogy azt a sok jót személyesen is megköszönje,

amit vele a — még álmaiban is megáldott — pót-mama éreztetett.

Szóval, a hadi-fiu megérkezett a hadi-mama palotájába, ahol abszolút grandezavál fogadtatott. Három napig etették, itatták, kocskikáztatták, vitéz színházból színházba a fiatal francia vitézt, zsurt adtak a tiszteletre, udvarolt szent hölgyeknek, egyszóval igyekeztek, hogy mindent lasson és élvezzen.

A harmadik napon aztán megszökött a vitéz. Másnap a hadi-mama levelet kapott tőle, melyben ez állott:

„Asszonyom!

Jelige: Volt nekem egy anyám... Ne haragudjék ön és bocsássam meg. Én már megbocsátottam. Nem ért Ön? Kérem, legyen levelemnek türelmes olvasója, a végén majd megért. Nem 14 napot, nem egy hetet, de még egy félórát sem húzok ki Önök között, megyek vissza a frontra. Miért? Olvassa! Nekem Párisban nem volt senkim, még egy ismerős utcasarki kő sem volt, melyet vízszintilni óhajtottam volna. Mégis elmentem, mert Önnek akartam köszönetet mondani s látni akartam, hogy egyik francia hogy osztozik a másik francia bujában-bajában s ebből akartam erőt meríteni a további küzdelemre. Ezt nem láttam, de Önnek köszönetet mondtam. Amit láttam, az csak elkeserített.

Láttam a Boulevardok, színházak, termekek hullámzó, jökevű tömegét. Ugy sétálnak, úgy nevetnek, úgy mulatnak, úgy öltöznek, mintha Franciaországnak nem százezer, meg millió fia vérezne, fázna, nyomorogna az idegölő, halált-hozó vérmézőkön, hanem mintha Páris egy farsangi bálterem lenne s a fronton vérző fiak csak

azért volnának ott, hogy a dekoráció hatásosabb legyen. Láttam az Ön palotáját, láttam a nők ruháit, láttam a közönyt az arcokon. Vagy ez talán csak egy örült színjáték? Igen, örület ez, de olyan, amitől a francia vitézek csak elkeseredni tudnak. — Láttam magamat köztük... Ha hozzájuk értem, elhúzódtam tőlem. Miért? Mert sáros, masztalos voltam, mert földszagom volt. Nem, asszonyom, egy percig sem maradok tovább. Megyek őket örömmel takarni, megyek oda, hol hozzám hasonló rongyos, piszkos, patkányzaghu honfitársaim turják a földet és állnak ki haláltélelmetek. Azok velem tőrnek és szenvednek, azok olyan férfesek, mint én, azoknak épügy szaladgál arcukon a patkány, mint nekem: ott egyenlők vagyunk, de itthon nem!

Asszonyom, én egy egyszerű gyárimunkás vagyok, tehát nem tudom megítélni, vajjon elvileg és emberileg igazam van-e. Én érzem, hogy igazam van.

Én meg tudok halni Franciaországért, de Önök élni nem tudnak érte. Igy van ez: *élni sem*. Ha sokáig tart az Önök esztelensége és még sok francia megy haza szabadságra, Franciaország elvesztet. De a németek is olyan sárosak, piszkosak és patkányzaguk ám, mint mi! Hova húzódnak majd azok elől? Nemde, a mi hátunk mögé és csak onnan fognak torzarcelk állons-t ordítani! Mi lesz akkor a b5 selymekkel, melyek most hab-dimozok takarnak? Bizony, kloákák büze lesz a parfüm rája és patkányragás fogja azt kifodrozni. Térjenek Önök észre! Nem babra játszunk, hanem másra. Vére!

Egyébként vagyok, mint mindig, hálás hadifia Julcs.

HIREK.

A sokat hányt-vetett életü

Idegen megint elévedt Lendvára. Belsőrsom a Templom-téren újra élelem hozta. Arca veres volt és véres.

- Dio mio! Mi történt magával, mester?
- Borot- és hajtaválkoztam!
- No, és?
- Mit no és? Hát nem látja?
- Zokogja el, mi történt.

Az idegen elkezdte:

— Bementem a borbászhoz. Köszönök: Good morning! Nem értik. — Wat iz nyüz? szölok. „Ahá — szöl az egyik beretvász — nyüz! Azt mondta, hogy nyüz! Tessék krássan! Tóni, habot, ne sokat, drága a szappan. Kend! no kend! nem én, kend!...” Aztán kent. Aztán fent. Fent. Nem lent, fent. Aztán nekem gyűtt. És nyüzött. De hogy nyüzött! A Göncöl szekerét sose láttam még olyan tisztán. És a fiastyukot se.

— És... és, mester?

— Mit és, és? Kés, kés, azaz bicska! Szóval lehabozott. Elájultam, felmosott. Visszaajultam, lemosott. A fogamat szívtam, ő egy drámacigarettát. Fújtam. Ő is — a kémben.

— Ászolgája! — vigyorgott. Tartja a markát. Örült vágy fogott el, hogy össze-tévesszem a köpöcsészével.

- Köszönöm ássan! — röhögte.
- Mondja mester, — kérdem tőle, — maga a mester?
- Én? Nem, krássan!
- Hát? a segéd?
- Én? Nem, krássan!
- Hát? az inas ur?
- Nem, krássan! Én magántanuló vagyok.

— Mi...i...i?
— Magántanuló!
— Hát az mi, my dear? Magántanuló?
— Igen! Magán-tanulók beretválni!
Az Idegen megtörülte száz sebből vérző arcát és nem fogjuk őt, talán csak a jövő számunkban viszontlátni.

— **Kitüntetés.** Dr. Toma Imre tartalékos honvéd tábóri lelkész, Toma Gábor alsólendvai iparos fiát, szép kitüntetés érte. A király a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta neki a katonai érdemkereszt szalagján. Mint a katonai rendeleti közlöny közli, jeles földink az ellenséggel szemben való kitűnő és kiválóan önfeláldozó szolgálataiért kapta a magas kitüntetést. Toma dr. már ezelőtt is több kitüntetést kapott, méltó jutalmául azért a köteleesség-teljesítés határait messze meghaladó értékes munkáért, amit a háboru kitörése óta a haza szolgálatában a különböző harctereken kifejt.

— **Hősi halál.** Bader Béla hadnagy, Bader Jakab murahelyi lakos nagy reményekre jogosító fia, mint részvétellel értesülünk, az olasz harcúterén hősi halált halt. A fiatal hős pár évvel ezelőtt az alsólendvai polgári iskolának volt szorgalmas növendéke s itt közeli rokoni is vannak. Halálhíre alsólendvai ismerősei körében őszinte, mély részvételt keltett.

— **Vasérdemkereszt.** Az ellenség előtt vitézül harcoló legénységi állományu egyének részére a király az eddig rendszeresített vitézségi érdemeket kivül most új kitüntetéseket: vasérdemkeresztet és koronás vasérdemkeresztet rendszeresített s azoknak az adományozási jogát a hadseregparancsnokokra ruházta.

— **Egy vitéz szakaszvezető leveléből.** Tersztenyák István szakaszvezető, alsólendvai kőfaragó, aki már a háboru óta a harcúterén van, írja feleségének a következőket: „Itt az olasz harcúterén nagy ütközetekben van részünk, május 15-étől fogva folyvást támadásban vagyunk. Két erős támadáson szerencsésen átestem, de hogy mit fog hozni az idő, annak a jó lsten a megmondhatója. Első nap, 15-én reggel korán egy 1900 méter magas hegyről kezdünk lefelé vonulni a hegy aljában levő község ellen, amelyet az olaszok tartottak megszállva. A házköböl erősen tüzeltek ránk s én azt a parancsot kaptam, hogy 30 emberrel intézzek támadást egy magányosan álló ház ellen. A házban levők egész közel engedtek jönni bennünket, addig nem löttek s mikor körbe fogtuk a házat, a padlásról iszonyu tüzet zudítottak ránk. Néhány emberemmel szerencsésen egy kőhalmig alá fektettem; s ott voltunk délfől egész estig, míg csak be nem sötétedett. Ilyen hosszú delutánom még nem volt! Mikor besötétedett, előmászunk s hogy megboszujjuk magunkat, bucsuzásképpen néhány kézigáratot dobtunk a házra. A taljánok közül egy rész elpusztult, a többi pedig, mint mikor az ürgét kiöntik a lyukból, menekült szanaszét, ki amerre látott. Amint híriék, e cselekedetemért nagy ezüst érmelem fognak kitüntetni és örmesterre léptetnek elő. Mondhatom, kemény napjaink vannak mostanában, de az a fő, hogy igen sok foglyot ejtünk. Ez is olyan gyáva nép, mint az orosz, képes oly nehéz és erős erődítményeket feladni, hogy amiket ha mi védenénk, nem volna az lstennek olyan katonája, aki mitőlünk el tudná venni. Mássalömben jól lönek: 5-600 lépésről képesek célözva az embert fejbe löni.”

— **Megnyílt a nyári fürdő.** A Fekete-ér mellett épült nyári fürdő ismét a közönség rendelkezésére áll. — A fürdés árai igen mérsékelték és pedig: egyszeri fürdés (kabinnal) 20 fill., gyermek- és diákjegy 10 f., havi jegy 1 személyre (kabinnal) 3 korona, gyermek- és diákjegy (kabin nélkül) 1-50 K, idényjegy kabinnal egy személyre 6 K, két családtagnak 10 kor., három családtagnak 12 kor., négy vagy több családtagnak 15 kor., fürdőruha megörzés díja az egész idényre 2 kor., egy hónapra 1 korona.

— **Jutalmak kiosztása a polgári iskolában.** Az alsólendvai áll. polgári fiúiskolában szerdán volt a szokásos évvégi jutalmak kiosztása. — Jutalomban részesültek a következők: 1. A Molnár Pál-féle 800 koronás alapítvány kamatából, mely szegénysorsu, de jó előmenetelű tanulók jutalmazására használandó fel, Kiss István II. oszt. tanuló 20 K-t és Zolder Károly IV. oszt. tanuló 20 kor.-t kapott; 2. Az Iványi Andor-féle 200 koronás alapítvány kamatát, 12 K 32 fillért Bazsika László I. oszt. tanulóknak ítélte oda a tantestület; 3. A herceg Esterházy-féle 100 koronás alapítvány egy évi kamatát, mely a magyar nyelvben legjobb előmenetel tanúsítói idegenajku tanuló jutalmazására szolgál, Horváth Szabó Iván I. oszt. tanuló nyerte el; 4. Balkányi Ernő helybeli könyvkereskedő 4 darab könyvet adományozott kiváló szorgalmu és előmenetelű tanulóknak jutalmazására. Ugyanerre a célra adományozott 5 kor.-t az intézet egykori növendéke, Sáfán János államvasuti tisztviselő is, mely összegből a testület két darab könyvet vásárolt. Ezen jutalomkönyvekből jutalmat nyertek: Dávid István és Király Ferenc I. oszt., Mátrai Endre II. oszt., Antauer János és Kocsis Ferenc III. oszt. és Környedy György IV. oszt. tanulók.

— **Zalamegye és a hadifoglyok.** Vidéktükről is, meg az egész megyéből tömegesen érkeznek az alispánhoz kérvények, melyekben a gazdák hadifoglyokat kérnek mezőgazdasági és egyéb munkákra. Az alispáni hivatal azonban képtelen ezeket a kéréseket az utóbbi időben elutasítani, mert nincs fogly. Evégből megyénk főispánja a napokban egy zalai küldöttséget vezetett a földművelési miniszterhez s kérték a zalamegyei hadifogly-állomány felemelését. Kazay államtitkár, aki a küldöttséget fogadta, megígérte a kérelem teljesítését. Zalamegye valószínűleg egyik német táborból kap hadifoglyokat.

Aztán falunk is van már!
Mikor jöttünk, óriás fenyős erdőn át vitt az utunk. Aztán havas, itt-ott csillanóan zöld-foltos mezők, homokhalmok következtek. A halom tulsó peremén a tilalomfák ezre, fagyos földbe ültetett karók, rajtuk a rém: a szöges drót. Píros arcú Casseli német cimborák álltak itt addig a sarat. Megkérdezték: kik vagytok? Magyarok? Akkor jó, akkor szívesen mennek innét, akkor nem hall keserű újságot innét a császár... Szinte szégyenlősen mondták, hogy nem jó még a vonal, a lakások sem készek. Mert fagyott a föld és kevesen voltak. Meséltek tervekről, álmokról, amik tán a mi kezünk nyomán valóra válnak. Ők nem teheték már... azt parancsolta a Császár: el, fiaim, a francia frontra...

Tudom, jó Casseli fiúk, nem látjátok már, mit csinált itt a Nagyalöld kevés szavu népe, e sorokat nem is olvassátok s mégis beszéltek róla, hogy talán valamikor... mégis csak megújíjátok, hogy amint ti becsültök minket, úgy szeretjük mi a ti álmoképeketek s testite formáltuk az egész sort... mind, mind...

A fenyő-erdő most tündérgert. Villákat, utcákat emelt a szorgos baka-kéz. Minden villa környéke kert, park, tündérkézzel varázsolt mesebeli szönyeg. Máról hínápra utcák, terek épültek. Az éterműnk — szőloda; a fűrdők — műremek. Kertjeink, lovardánk, halastavunk, baromfiudvarunk az akarás és türelem csodája. Husztagu banda térenét ad a fenyőkkel koszorozott zenepavilonban, a vasut igazsólván a kertünk alatt íspók. A vonalon túl panaszosan égfel meredő fűszkők, rom, szenes gerenda-halmaz minden. Itt a pusztlást igrálmás kezek eltörölték, életet, kultúrát varázsolt a magyar paraszt keze.

... Az asszony, a gyermek hiányzik. A lélek visszajár a bitangásban hagyott otthoni tájra. De a hitünk, a reményünk nem vész el. Itt férfiak állnak. Itt nem hagy el bennünk az lsten!

KONTLER GYULA
zászlós.

Adakozunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyző Hivatal főpénztára, Képviselőház.

Apuka.

Apuka hol van? — kérdezed,
Hallgass reám hát, ülj ide,
Most elmesielem majd neked:

„Ott messze, messze, túl az erdőn,
Túl a mezőn, a patakon,
Még nem hirdet tavaszt a napfény,
Hő csillag a hegyoldalon.

A nagy hegy alján kicsi házak,
Most mind oly árva, hallgatag;
Dülő vihar felhője szállt ott,
Amiből véreső fakad...

Nincs ott aránykalász a réten,
Ringatózó madár a fán,
Nyugovóra sem tét ott senki
Az estharang ezüst szaván...

Csak kormos házak sötét romja,
Csaták emléke busul ott,
S a pusztlásnak szörnői képe,
Amerre ellenünk futott...

Végig a földben hosszú árok,
Átsüvölt rajt az éji szél...
A hó alatt csöndes halottak,
Elhervadt őszi falevél...

Süppedt domb mellé rongyos zászló
A földre tüzve... véresen...
Oly csend van, mint a temetőben...

Ne sirj kicsikém... édesem!
Jer, imádkozzunk apukáért:
Nyugodjék békén... csöndesen...”

ov.

Rendelje meg lapunkat a harcúterén levő férje, fia, testvére, rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik. Lapunkat a tábori posta rendszeren kézbesítli

— **Személyi hír.** Szent-Geritsei Nagy Albert udvari tanácsos, a herceg Esterházy hitb. uradalmak jószágkormányzója a múlt héten városunkban tartózkodott. A kormányzó vasárnap érkezett városunkba s tegnap, szombaton utazott el innen. Itt tartózkodása alatt az itteni és környékbeli hercegi uradalmak ügyeit vizsgálta meg s mindenütt a legteljesebb rendet találta.

— **Egyházi kinevezés.** Gosztolya László alsólendvai kápiánt plebánusi minőségben a vas megyei gércsei plebániához nevezték ki. Gosztolya, ki hosszabb idő óta működött Alsólendván, már a múlt héten el is hagyta városunkat.

— **Kik adhatnak Zalamegyében termelőleget.** Egy új miniszteri rendelet megállapítja azon cégek és pénzintézeteket, amelyek ez évben terményelőlegek nyújtásával foglalkozhatnak Zalamegye területén ezt a privilégiumot az alábbiak nyerték: Nagykanizsán: a Nagykanizsai Bank-egyesület, továbbá a Danneberg és Weisz, a Heltai József és a Stolczer Testvérek gabonakereskedő cégek; Zalaegerszegen: a Polgári Takarékpénztár, továbbá Löwenstein Jakab és Ignác és Spiegel Zsigmond gabonakereskedők; végül Csáktornán: ifj. Neumann Miksa gabonakereskedő, mindnyájan mint a Haditerményszvénnyársaság bizományosai.

— **Zalamegyei pénzintézetek gyűlése.** Zalamegye pénzintézetei vasárnap délután a pénzintézeti központ ügyében népes értekezletet tartottak Nagykanizsán a városháza dísztermében. A gyűlésen dr. Sipeki Balás Béla főispán elnökölt s részt vettek azon a vármegye minden részéből a pénzintézetek képviselői. Az Alsólendvai Takarékpénztár képviselőiben Pollák Emil igazgató, a Belatincvidéki Takarékpénztár képviselőiben pedig Isoó Ferenc elnök, alsólendvai ügyvéd vettek részt a gyűlésen. — Dr. Hoványi Géza orsz. képviselő, az orsz. pénzintézeti szövetség igazgatója a Pénzintézeti Központ jelentőségét ismertette nagy szaktudással. Knortz er György nagykanizsai takarékpénztári igazgató a takarékpénztárak és az ipar viszonyát ismertette, melyet nagy és osztalban tetszéssel fogadtak. Dr. Schwarcz Zsigmond keszthelyi ügyvéd, takarékpénztári ügyész, dr. Prohászka Ottokár püspök is részben ismert intévdnyának lírikus szószólója volt. Erről a gyűlésről a pénzügyminiszter táviratilag üdvözölte. Gyűlés után este a Központ-szállóban társasvacsera volt. Itt számos felkészített hangzott el. Az első sipeki Balás Béla főispán mondotta a királyra. Az izzó hazafiai szeretet és királyhűség szóközi szavait álva hallgatták végig a jelenvöltek.

— **Halálozás.** Bogyay Máté Zalamegye törvényhatósági bizottságának és nemesi választmányának tagja, a keszthelyi kerület volt orsz. képviselője 78 éves korában elhunyt. Tegnapelőtt helyezték örök nyugalomra a vármegye előkelőségeinek részvétele mellett.

— **Kapuzárás a polgári fiúiskolában.** A közoktatásügyi miniszter tudvalevőleg elrendelte, hogy a felsőbb iskolákban az ideai iskolai évet a rendesnél korábban be kell fejezti. E rendelet folytán az alsólendvai polgári iskolában is korábban voltak a vizsgák, sőt tegnap, 3-án már az értesítőket is kiosztották. Az ideai vakáció tehát egy hónappal hosszabb lesz a rendesnél, aminek bizonyára a tanulóifjúság örül legjobban.

— **Vásárosok egymás között.** A pénteki muraszerdahelyi vásár után gyalogszerrel kocogott Csáktornya felé az országuton két üveggel kereskedő vásáros. Az „üzletük” egész árukereskedő hátkon levő putton-kosárban vitték. A két vásáros konkurrense volt egymásnak a vásáron s most azon vitakoztak, hogy melyikük csinált jobb üzletet. Az egyik szemére lobbantott a másiknak, hogy egyik vevőjét elcsalta tőle. Ezen aztán összeveszték. Dulakodni kezdtek, miközben az egyik, Tibold József beleesett az utmenti árokba s több üvegtárgya összetört. Tibold kímásvolt az árokból s éktelen dühével nekirentott a korrükensének, aki a hegyesvégű botjával feléje dobott. A hegyes vas Tiboldnak a bordái között az oldalába furódott s veszedelmes sérülést okozott. Tibold sebét Csáktornyan bekötötték. Bántalmazóját csak látásból ismeri s a nevét sem tudja megmondani.

— **Drágább lett a trafik.** A kormány június elsőjén megvalósította azt a tervét, hogy a dohány és a dohánygyártmányok árát felemeli. Az emelés egyszerre átlag 25—30 százalékos a dohánynál is, a szivarnál is, a cigarettánál is. A népszerűbb szivarok közül a Regalitzas darabja 24 fillér lett, a Trabukóé 22 fillér, a Britanikáé 20 fillér, a Millièreszé 18 fillér, az Operászé 16 fillér, a Kubáé 12 fillér (tehát az ugynevezett ötös szivar hatos szivar lett), a Portorikó 9 fillér, a Cigarillosz 7 fillér, a rövid szivar 7 fillér. A cigaretták közül a Nilus ára 9 fillér lett, a Memfizsé 7 fillér, a Mirjamé 6 fillér, a Királyé 5 fill., a Hölgyé 5 fillér, a Sporté 3,5 fillér, a Dunáé 3 fillér, a Drámáé 2,5 fillér. Hír szerint egyébként néhány szivar- és cigarettafaj megszűnik, ha a mostani készletet kiárusítják. A megszüntetésre ítélt szivarok: a Palmasz, a Palmitasz, a Rosita, a cigaretták pedig: a Sztambul és a Szuftán.

— **Falun vagyunk, olcsón élünk...** A „Zala” egyik számában közli a nagykanizsai zsír- és húsarakat. Eszerint Nagykanizsán az olvaszott zsír ára 9 korona kilónként. És Alsólendván? Itt a zsír már régóta 10 korona, sőt a községi zsír 10 korona 80 fillérré „vesztegetik.” Így fest az a bizonyos falusi olcsóság!

— **Mese egy ezerkoronás bankőröl.** Dávid Józsefné völgyifalusi asszony csütörtökön délelőtt a helybeli postahivatalban pénzt akart betenni a postatakarékpénztárba. Egyszerre az asszony elkezdett siránkozni, hogy a postán ellopott tőle egy ezerkoronás bankjegyet. Erősítette, hogy ő a pénzt letette maga elé az asztalra és most nincs sehol. Meg is mutatta a helyet, ahová tette. Minthogy a hivatalban többen voltak idegenek, a postamesternő lezáratta az ajtókat és csendőrkért telefonált. Patkó János járásörmester előtt az asszony megismételte azt az állítását, hogy az ezerkoronást ellopták. Erre az örmester a jelenlevőket megmotozta, de a bankó nem került elő. Megkérdezte az asszonytól, hogy talán el sem hozta magával a bankót, vagy pedig az uton vesztette el, de az asszony egyre csak azt hajtogatta, hogy a postán lopták el tőle. Az örmester erre azt mondta az asszonynak, hogy maradjon a postán, ő pedig elmegy Völgyifalura a lakására és kutat a bankó után, de ha kiderül, hogy alaptalanul vádolta meg lopással a postán levőket, akkor baja lesz. Az örmester már el is indult, de alig telt néhány lépést, az asszony utána ment és himelve-hámolva azt mondta, hogy alighanem mégse lopták el tőle a pénzt. Az örmester erre beszűntette a nyomozást s a meggyanusítottak most egy csomó rágalmazási pert akarnak Dávidné nyakába sózni.

— **Megunta az életét: beleugrott a Murába.** Novák János 70 év körüli muraszerdahelyi öregember már nagyon unta az életet. Környezetének többször említtette, hogy teher neki már az élet, öngyilkos lesz, de nem vették komolyan a fenyegetését. Egyik nap Novák kiballagott a Mura partjára és ott végrehajította sötét tervét. A parthoz volt kikötve egy csónak, abba beleült, bevezett a folyó közepére, ott levette a kalapját és buzdión imádkozott. Mikor azután végzett az imával, beleugrott a vízbe. Egy órvény elkapta, egyszer felmerült, azután elült. A hidról sokan végignézték az öngyilkosságot, de mire segítségére mehetek volna, már nem lehetett rajta segíteni. Holttestét még nem találták meg.

— **Megszűnik a gyufaüzoskera.** A „Zala” írja: Zalamegyében az utolsó hetekben a gyufa skatulyájának ára 5—6 fillérre ugrott fel. A gyufaközpont most arról értesítette zalamegyei megbízottját, hogy csak azon kereskedőknek ad gyufát, aki egy skatulya svédgyufáért nem kér többet 4 fillérről. Jó lesz tehát, ha a közönség ezt tudomásul veszi s aki még ezekután is megszerelje, azt följelenti a gyufaközpontnál.

— **Vas hullifilérsek.** A jövő hónapban kerül forgalomba Ausztriában és Magyarországon egyidejűleg az új vas hullifilér, melynek verésével az állami pénzverő műhelyekben már majdnem egészen elkészültek.

— **Harminc százalék drágasági pótlék a tisztviselőknék.** A kormány teljesen tisztában van a tisztviselők helyzetével és a maga módja szerint, saját anyagi körülményeire mérten, igyekszik azon segíteni. Január óta 20 százalékos drágasági pótlékok ad az állami és vármegyei tisztviselőknék, ez azonban csak tíz hónapra van előirányozva. Felmerült már kezdetben a kérdés, hogy mi lesz a tizenegyedik hónapban, amely november lévén, sokkal súlyosabb az előzőeknél? A kormány talán november s várja be, hanem már előbb fölelel tíz százalékkal ezt a segélyt. Ez a 30 százaléknyi segélyösszeg beszámítódik a nyugdíjba is.

— **Betörök a muraszombati templomban.** Megirtuk mult számunkban, hogy a bántornyai templomba ismeretlen tettesek betörték s a perselyt kifosztották. Pénteken éjjel pedig a muraszombati templomtól törtek fel valószínűleg ugyanazok a tettesek, de ott nem volt szerencsésük, mert a plebános a világosságra figyelmes lett és elzavarta őket anélkül, hogy valamit magukkal vihettek volna. A betörőknek nyomuk vesztett.

— **Miből fedezik a hadikölcsön kamatait.** A negyedik hadikölcsön kamatait, hír szerint, a dohánytermékek árának felemelésén kívülről a postaerőtelék fölemelése útján kívánják fedezni. A terv szerint az 5 filléres levélzölzölapokat 8 fill.-re, a 10 filléres levélbélyegeket 15 fillérré, a távirati szavak díját pedig 8 fillérré fogják felemleni.

— **A mezőgazdasági munkások felmentése.** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy a hadügyminiszter által mezőgazdasági munkára felmentett ama egyének, kiknek felmentése aug. hó 31-ike előtt telene, az aratási és cseplési munkák végett szeptember elsőjéig felmentessenek. A katonai parancsnokságok által ideiglenesen felmentettekre ez a kedvezmény nem vonatkozik.

— **Halálosvégű tréfa.** Döbörhgyen a Grünwald Simon-féle korcsmában a tulajdonos és a csaposa, Tittler Pál egy gyengeelméjű legénnyel tréfából megittak kétdeczi pálinkát és másfél liter, sával és pálinkával kevert bort. A legény berugott és reggelre meghalt. — A tréfáskedvű korcsmáros és csapását a törvényszék most gondatlanságból okozott emberölésért egy-egy havi fogházra ítélte.

— **A fogságban levő férj, meg a kiscsikó.** E cim alatt lapunk multheti számában egy állítólag petesházai asszonnyal megtörtént vig kis históriát közölünk. A petesházi asszonyok reputációja érdekében most utólag konstatáljuk, hogy a szóbanlevő dolog nem petesházi asszonnyal történt s mi tévesen írtunk Petesházát.

— **Egy kiló malachus husz korona.** A multheti hetipiacon történt meg az alábbi eset: Egy vidéki magyar előtt egy hízott disznó, meg egy három kilónyi sulyu malac poroszkál. Megkérdezik a magyart:

- Hogy adná bátya a malacot?
- Hatvan korona.
- Nem a hízott gondoltám.
- Én se.
- Hát akkor az árba tévedett.
- Egy fillért se.
- Van lelke ennyit kérni érte?
- Van. Ha nem tetszik, ne vegye meg. Nem kínálom. Maga gyűlt ide.
- Nana. Csak azért mondom, hogy valamit engedhetne.

— **Inkább itt forduljon föl a malac!** Az alkudozó még meg se gondolhatta a dolgot, mikor a magyar felé már kétféle is nyújtottak a hatvan koronát a malacért, amely élő-sulyban — három kilót nyomott. Hát nem volna bolond a paraszt, ha engedne, mikor így is az a boldog, aki megkapja a portékáját?!

— **Az „Ország-Világ”** legújabb száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Szöveg: Heine Henrik: A nemzet vallástudomány és bölcseszett története; Bösöz-mény Zoltán: Az élet csókja; Bende János: Művészet és korszelvény; Gégus Dániel: A lantozó; Csillag Lipót: Életfilozófia; Fábry Károly: Széchenyi úti. — Képek: A szegedi 8. honvéderő rohama Kamionkánál, Falu Sabac vidékén, Régi klostros romjai Trebinjében, Lemászás a görgetegen, Sabac ostrom után (két kép), Májusi reggel, Mészáros Giza, B. Kosáry Emma, Környey Béla és Csontos Gyula a „Három a kisleány”-ban, a „Mai magyar művészet”-ből (négy kép), Bösöz-mény Zoltán stb.

— **Az Ország-Világ** előfizetési ára egész évre 16 kor., félévére 8 korona, negyedévre 4 korona. Kiadói hivatal: Budapest, V. ker. Hó-dűtve 7. sz. Aki az Ország-Világra előfizet, teljesen ingyen és bérmentve kapja meg az 1916. évi „Ország-Világ Áltanach”-ot, ezt a pompás díszművet, mely most jelent meg és közel száz írónak és művészeknek a munkáját foglalja magában.

Szerkesztői üzenetek.

V. I. kadét. Ezen a héten elmaradt a naplótolytatás. Mi az oka? Küldj gyorsan. Helybeli. F.-szerkesztőnk írta.

Az igen tisztelt jegyző urak b. figyeimébe :: ajánlom, hogy a hivatalosan előírt ::

felmentési javaslatok

nálam elkészültek s bármily mennyiségben kaphatók. — BALKÁNYI ERNŐ, Alsólendva.

VASUTI MENETREND

|| május—októberi (nyári) kiadása megjelent. — Minden utazó embernek nélkülözhetetlen! — Ára 80 fillér. ||

Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

20 darab hordó

100 litertől 1000 literig

azonnal eladó.

Bővebbet BRUNCSICS ANTAL vendéglősnél LENDVAJAKABFA.

1, 2 és 4 filléres

tábori levelezőlapok

bármely mennyiségben kaphatók
Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Egyedüli legjobb

gálicpótló

a

Perocid

garantált 34%-os minőségben
ugyszintén

Extra prima „Mayunga“-raffia
kapható

Arnstein Benő

kereskedésében

ALSÓLENDVÁN.

Alsólendván, a Főut legszebb és legforgalmasabb pontján, újonnan épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy modernül berendezett mézárászék és hentesüzlet állott, mely a tulajdonos bevonulása miatt most megszűnt. Mézárász vagy hentesnek kiválóan alkalmas a hely.

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

eileen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárában.

180—139

Könyvnyomdába egy jó magaviseletű 13-14 éves

TANONC

felvétetik Balkányi Ernőnél.

MEGJELENT
az OLASZ harctér

— térképe —

teljesen új, a legtökéletesebb kiadásban! Ára csak

Nélkülözhetetlen minden 1.50
ujsgolvasó embernek! 1 korona!

Kapható BALKÁNYI ERNŐ
könyvkereskedésében Alsólendva.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb
zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek,
China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

30

A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért!

Minden füzet egy befejezett teljes regény!

»MILLIÓK KÖNYVE«

Minden kéthétben egy regény jelenik meg!

30

FILLÉR

Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 30 fillér.

FILLÉR

Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

Előfizetők
ingyenes hirdetései
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők
ingyenes hirdetései
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elváltal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál. BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uraldívat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMENYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos. EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcelán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC békocsi-vállalata. Kényelmes békocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR peknyester

Özv. GALLITS TAMASNL kéményseprő-mesternő GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kézikosarak raktára, szeszes italok kismértékbeni eladása, a vasutállomás áttelében.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő

MAYER ODÓN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst áruiban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-, asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) készít művészi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos árért. Felvétel minden nap. Fényképnagyításokat olcsón vállal!

SIPOS DÁNIEL elsőrendű uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását. Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás áttelében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő bérője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sírköveket, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCHE MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkőc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF újonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypaljánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszafalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztárnaton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murahr

TÓKA LAJOS málma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállója Budapest.

VADNAY GÁBOR bognár Lehővahosszafalu.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi málma Böhönye (Somogy-m.)

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a
legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, cim-
nyomással vagy anélkül, a
legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak való-
sággal szenzációját képezi az a
folyóirat, mely 32 oldal terjede-
lemben, gyönyörű illusztrációkkal

30 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Egy-egy füzet ára csak 30 fillér!

30 fillér

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Érdekfeszítő olvasmányok!

A Világháború Képes Krónikája

Mesésen olcsó árért!

cimvel jelenik meg. Minden füzet
a háború eseményein kívül a há-
ború humorát is közli. Minden
számban egy nagy műmelléklet!